

SETNINGSADVERB

Setningsadverb forteller ikke hvor eller når vi gjør noe, men de betyr veldig mye for innholdet i setningen. Se på disse eksemplene med setningsadverbene *ikke, bare, også* og *kanskje*:

Jeg kan ikke snakke norsk.	(Vi må snakke et annet språk.)
Jeg kan bare snakke norsk.	(Jeg kan ingen andre språk.)
Jeg kan også snakke norsk.	(Jeg kan norsk og et annet språk.)
Jeg kan kanskje snakke norsk.	(Jeg er ikke sikker.)

Setningsadverbene står etter verbet i en helsetning, men foran verbet i en leddsetning.

Han <i>danser også</i> tango.	(Helsetning)
Han sier at han <i>også</i> <i>danser</i> tango.	(Leddsetning)

Noen setningsadverb *kan* også stå først og/eller sist i setningen. Det er alltid rett å ha dem inne i setningen.

	Kan være først	Kan være sist	Engelsk
Aldri	x	x [1]	never
Alltid	x	x [1]	always
Bare	(x) [2]		only, just
Dessverre	x		unfortunately
Fremdeles	x	x	still
Gjerne			expresses a wish, gladly
Heldigvis	x		luckily
Heller		x [4]	rather, also (not) [3]
Ikke			not
Neppe			hardly, unlikely
Nok			probably
Ofte		x	often
Også		x	also, too, as well
Sikkert			surely, certainly
Sjelden			seldom
Snart	x	x	soon

[1] *Alltid* og *aldri* kan ikke stå sist når verbet er i perfektum eller når vi bruker modalverb. Setningen kan heller ikke ha et objekt.

[2] *Bare* kan stå først sammen med et substantiv eller pronomer: *Bare han* kommer i dag.

[3] I setninger med negasjon bruker vi *heller* i stedet for *også*: Han kommer *heller ikke* hit i dag.

[4] *Heller* kan stå sist bare når det betyr *også*: Han kommer *ikke* i dag *heller*.